

15 УБИТЫХ. 20 РАНЕНИХ

ГАМБУРГ, Німеччина, 21. падолиста. — Німеські професори Швассман і Вахман відкрили зі своєї обсерваторії у Бергдорф, недалеко Гамбурга, нову комету. Згадана комета наближдиться у констеляції Риби і її не видно голим оком. Її блискunosить лише одну тринадцяту степеня.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ГАВАНА, КУБА.

Як ми реагуємо на процес Петлюри. Діяльність Запомогового Комітету.

ЗАГОРІЛИСТЬ ПЕТЛЮРІВСЬКИХ НЕДОВІТКІВ НА ОСТРОВІ КУБА.

Слава й честь тобі, батьку Отамане, замучений клятим Жидом-комуністом. Став ти, батьку, кісткою в горлі клятим ворогам. Що не міг ти за життя, це твій Дух докаже! За царя Миколу II та за цисаря Франца Йосифа I, клав наш народ голови. Карпати, Галичина, Півня, Франція, широкі сибірські пустині геть аж у Владивосток політи козацькою кровю, кровю синів України. Та нарід нас не питав на жертви, а голосно ревів „Боже царя храни“. Другі знов славословили иншого покровителя. Провали Бога „мудро най проводили нам“, та кудя, за що? Схаменіть, люди! Схаменіть, люди!

Пішли у бій за волю, за Неньку Україну... Чотириохотий смерти. Виратуватись не було сили. Влади стиги.

Кричить, „зрада! зрада!“ підпитували вороги. „Оцея о Отамане Петлюра вас зрадила. Вас продал панам, а сам утік геть, геть. „Зрада-ганба“ ревіло тупоумне плем'я й вирікалось його імені.

Ні, він не зрадив. Згинув на чолі горой на своїм пості. Не заховався він. Розумів, що нарід лиш тупоумний ште. Він уважав чистим. Свісті його не докупала йому.

Зробили його зрадником вороги, щоб зневірити нарід, однак самі доказали, що ні, що він мученик за волю народу. Погортати нас кличе й ярко пригадує, що „е у нас підлий новітній ворог.

Так і цей наголово про петлюрських недовітків свідчить добре, кого наїзники боліли. Але не тішся, враже — сотня полжик, тисяч натовісць стане до боротьби.

Так і ми стали до боротьби, стали гуртуватись і славити наш нарід. Ми згадали тини борців. Називайте нас петлюрськими недовітками, однак ми Петлюри не ставдемо. Він наш чоловік, а не вас Жид ставитиме. Це новий Зельман і він тишесте, коли він іде. Схиляють ми стародавній Зельмані, схиснемо й новий. Іде давно це на шпальтах „Жидівських Вісест“ появилася „айка на Вісест Комітет загорілих тупоумних ідолюків називаєсь прихвистом на Москві. Тим ученим є В. Незамитин. Він підписався під айкою, або під тим т. зв. клявим пальцем в черевці. Йде давов на золотолов і каже „Загорілисть петлюрських недовітків на острові Куба“.

Пригласнось більше туюко осиянкою. Чистість черевки й Жидам вікна мие. Давний мискофін — тепер „рабочий рабінчик“. Статті, під якими підписується, складають йому Жиди й даром, навіть, бо є нагода ширити роздор. Імя його дістне є Савчин. Він оден з тих, про яких згадує Шевченко. „Та допоможіть Москві та — царювати, із матери ползату сорочку здиати...“ Репрезентує він Товариство „Залука“, яке як каже він, стоїть нам кісткою в горлі. Т-во це не щикади хочаб із сїй причини, що у хочаб із сїй причини, що у ньому, слава Богу, нема ні одного Українця. Членами там Поляки, Жиди, Москалі. Головою перекиньки. Про перекиньки ні псе, ні баран; куди втер дуче.

Наш Комітет на свої силі зробио бачаюко. От хочав би вислано 2 людей бідних до краю із збірком поміж членами. Дорога коштувала 180 доларів. Заходами членів Комітету 7 лю-

дей виїхало даром до Канади а 10 на пів ціни. Усё зі складок 21 доларів на повінь до Галич. Дрібні запомоги членам в грошах та праці.

У нас є гарна доміка. Образи наших героїв, поетів та лев на тризубі, які окрашують сали й переносять члена на Вкраїну, на рідні ниви у рідне село. Він на хвилину забуває про чужину та радіє своєю „просвітою“. Має член бібліотеку, хоч правда дуже це бідно, бо є у ній 350 книжок. Там має нагоду перечитати про Україну, Кармелока; перечитає Кобзаря й слюза чиста витисниться за ока; він стане ширим Українцем. Горнеться до Комітету.

Молодіж сходиться що неділя на забави та національні свята. В неділю для 6-го падолиста відбулось в нас свято Української Державности. Згадали про туюкраву боротьбу, як панували на рідній землі, помянули борців, заспівали в супроводі п'яна „Ще не умерла Україна“. При кілці відбувся „бал“.

Така праця виділу приєднала понад 100 членів. Правда мало, але на тутешній відносини, думаю, досить.

Ширим Українцем являється пан голова, Юрко Федорко. З більше свідомих членів являються: Володимир Телесницький, Василь Никифорчик, Сергій Пархоцик та старий сичовий стрілець Пантелеймон Петришак, славний козарюга з боїв за Київ, та Бойко Петро. Таке в нас життя. Куба, як то кажуть, не спить. Так вгору сичово-жовтий прапор! Бажаю сьому Комітетові, сій новій твердині, ширій й дружеській праці на національному полі та скорого розвою в сильну організацію.

Рівнож звертаюсь за закликом до всіх українських організацій, щоб жертвували по пару книжок, щоб наш зголоднілий на рідну книжку емігрант мав чим відлихнути.

Письмів, знайомих, піддержувати духа, а може й тим захочите до витривалости у праці членів Виділу. Адреса: Comité de Emigrados Ukrainians, Habana, Cuba. Calle Habana 2221.

Теофіл Олшанський.

Честь васлуго на честь. Як довод чоловік не зневажає себе сам, так довод ніхто його не може зневажити.

Чим ближше хто мешкає до церкви, тим частіше спізняється на богослуження.

Женщини задержать лише такі тайни, про які вони не знають.

Діти є причиною радости й смутку.

Camel

Цигаретка яка веде провід біліонами

Щоби сказати чисту правду в инший спосіб - Кемел є якраз тим, що подавляюче число курців жадає так що жаден инший виріб не може навіть рівнатись їм в другім степені.

Як щоб всі цигаретки були так добрі як Кемел, ви не чули би за спеціальні приправи для створення цигаретки доброї на горло. Нічого не може заступити найліпшого тютюну.

© 1927, W. J. Reynolds Tobacco Company, Winston-Salem, N. C.

3 ТЕАТРУ І МУЗИКИ.

СВЯТО НАШІ В СТАТЕН АПЛЕНД.

Українці вибачаються на перше місце і то — по заслузі.

Председатель Торговельної Палати на Статен Апланд сказав цілком слушно на міжнароднім концерті, який відбувся в суботу, дня 19. падолиста, що ці місцевість це дійсна Ліга Націй. І такою Лігою Націй була та міжнародня публіка, що виповнила простору галу Куртис Сайкулл до берег. Лігу Націй можна було додати і з естради.

Норвежці виступали зі своїми народними піснями і танцями, рівнож: Швеція, Голландія, Американи, Румуни, Шотландія. А всі в національних піснях і костюмах. Кожда нація старалася запрезентуватись як найкраще і на загал треба признати, що їм це вдалося.

Шведи відігравали хоральну пісню, що сягає ще 12 століття, яка своїм укладом є наскрізь оригінальною, що далеко віддається від теперішньої, що кожний мимовільно відчув старину, хоч і не знав, що це промовляє до него 12 століття.

Голландці виступили в дуеті в своїх національних строях, з здоровими лицами і здоровим гумором, як пристало на їх здоровий нарід. А відігравши свої кунси, відігнали гордо свій національний прапор, знайшли шапки та заповили, що відігравали свій національний гимн — в додатуку. Усміхнені їх лица сповнажили і пішли звуку гимну, а всі публіка встала в одну мить і пошанувала малесенький народчик, що вміє шанувати свою національність і гордиться нею, хоч який він малесенький. От славний собі народ і славні діти — подумав я собі.

Німці як вносили та тут стояли на сцені як викопані, спокійно і з повагою та відігравали свої пісні, виконуючи їх зразково.

Америка була представлена балетом, що уявляв собою народчик. Це уявляв уніш шоків танців Мисс Алван Деккер індійські пісні відігравала Мисс Катерин Роджер, яка володіє прекрасним ліричним сопраном.

Балет випав дійсно артистично.

Рухуни пописувалися головою танцями. Музика була циганська і циганські танці. Брали були в прекрасні костюми. Сопранистка Ольга Крісто Любавина відігравала дуже любовних народних пісень, в яких пробивалася рівнож циганська мелодія.

Слабше представлявся латвійський хор, але найслабше польський. Не тому, що Польські наші національні вороги і що треба їх тому ганити, бо це був би посплес, а тому, що дійсно оба хори — мужський і жіночий — не мали зверх добрих голосів, а добір пісень був дуже мізерний.

Приходиться тепер згадати про українську участь. Українці виступали двома наворотами. Крім Американиці як однієї припала та честь, а по концерті аранжер дуже жалували, що не дали Українцям нагоди до цього більшого попису. Де не видумка а дійсна правда і правда заслужена.

Оперовий квартал виважався

під артистичним зглядом як найкраще. Що до цього нема ніякого сумніву. І нема дива, бож виступали такі сили як: Марія Машир, Олена Діброва, Михайло Шевець і Юрій Басманін. Вони дістали від публіки належну і заслужену овацію.

Співаки: „Дніпро реве“ Денис Сичинського і „Ой ходила по олепках“ Лисенка. Обі ричі, як сказано, виконані зі скіпненим артизмом, але мимо цього обі пісні не так дуже надавалися до того, щоби виявити чар і силу нашої пісні на тім міжнароднім концерті. Л. Михайло Шевець міг розвинути свій могучий голос, але другі співаки ні, а велика шкода. Аж просіялись хоч одна пісня, але не було для неї місця, бо програма була точно означена і не можна було нічого додати.

При тім нагоді дозволимо собі ще на таку замітку. Квартет, це одна цілість. Це виступають чотири особи, що зливаються на сцені і в пісні в одну. Тому не треба виходити п. Шевець з ряду і виступати о два кроки вперед других, коли співає солю. Можна і треба не робити спокійно стоячи в однім ряді з другими. На німій європейській концертній сцені такого не практикують. Непожалан рівнож рухи, які мають окрияти пісню, особливо, коли ті рухи в ансамбля не гармонізують з рухами других. А не можна було заважати в п. Машир. Всі ті рухи згармонізувалися піснями, але початок виходив дуже неприємний. Тому, щоби таке не повторилося, краще їх залишити.

До того наша просьба до п. Шевця. Ради Бога, киньте до біса ту кучку, яка виділя на фотографії і яку Ви насалили на голову, коли співали. Таж є гарні козацькі шапки, що аж мило на них глянути. А пречінь естетичне вражіння відрава велику роллю і воно залишається на довіг в пам'яті. А ми так хотіли, щоб по нас залишилися в чужинцях гарний спомин про нашу пісню, наших співаків і про наш стрій, бо і в них відбивається культура нашої. Треба признати, що артисти пп. Машир і Діброва мали пречудні українські строї, але наші співаки-козаки дуже якось бідно при них виглядали, рідко ясна, що щодо гардеробу тільки, бо поза тим всьом було гаразд.

Український хор ім. Лисенка з Джерзі Сіті, Н. Дж., відіграв три пісні: „Ой рано, рано“ і „Жаля Улянка шовковою травою“ Ступницького, та „Вещирій дзвон“ — народну пісню. Був є мішаний хор під управою відомого диригента п. Андрія Гелі, що має в своїм фаху вже від давна вироблене добре імя.

Хор зіспіваний. Голоси дібрані як музичні так і жіночі і тому, що співав тяжко до віддання пісній, відіграв їх найкраще. Скритикувала його міжнародня публіка тим, що на-

городила дійсно, якими описками та домагалися додати, але на жаль додати не було дозволено.

По концерті пропонували хороми участь в других виставах. Треба тому радити, бо такі виступи в українських строях і з українськими піснями популярізують наше імя, більше як всяка друга пропаганда.

Концерт закінчено ансамблем національних арпаворів різних народностей. Була ємпозантний оброба. На переді нашої пісні на тім міжнароднім концерті. Л. Михайло Шевець міг розвинути свій могучий голос, але другі співаки ні, а велика шкода. Аж просіялись хоч одна пісня, але не було для неї місця, бо програма була точно означена і не можна було нічого додати.

При тім нагоді дозволимо собі ще на таку замітку. Квартет, це одна цілість. Це виступають чотири особи, що зливаються на сцені і в пісні в одну. Тому не треба виходити п. Шевець з ряду і виступати о два кроки вперед других, коли співає солю. Можна і треба не робити спокійно стоячи в однім ряді з другими. На німій європейській концертній сцені такого не практикують. Непожалан рівнож рухи, які мають окрияти пісню, особливо, коли ті рухи в ансамбля не гармонізують з рухами других. А не можна було заважати в п. Машир. Всі ті рухи згармонізувалися піснями, але початок виходив дуже неприємний. Тому, щоби таке не повторилося, краще їх залишити.

До того наша просьба до п. Шевця. Ради Бога, киньте до біса ту кучку, яка виділя на фотографії і яку Ви насалили на голову, коли співали. Таж є гарні козацькі шапки, що аж мило на них глянути. А пречінь естетичне вражіння відрава велику роллю і воно залишається на довіг в пам'яті. А ми так хотіли, щоб по нас залишилися в чужинцях гарний спомин про нашу пісню, наших співаків і про наш стрій, бо і в них відбивається культура нашої. Треба признати, що артисти пп. Машир і Діброва мали пречудні українські строї, але наші співаки-козаки дуже якось бідно при них виглядали, рідко ясна, що щодо гардеробу тільки, бо поза тим всьом було гаразд.

Український хор ім. Лисенка з Джерзі Сіті, Н. Дж., відіграв три пісні: „Ой рано, рано“ і „Жаля Улянка шовковою травою“ Ступницького, та „Вещирій дзвон“ — народну пісню. Був є мішаний хор під управою відомого диригента п. Андрія Гелі, що має в своїм фаху вже від давна вироблене добре імя.

Хор зіспіваний. Голоси дібрані як музичні так і жіночі і тому, що співав тяжко до віддання пісній, відіграв їх найкраще. Скритикувала його міжнародня публіка тим, що на-

Як умирати рідні люди. Хлібороба — приймає землі в свої обійми. Почтовий листар — кінчить свою дочасну дорогу. Книговедець — замикає книгу свогого життя.

Годинажареві — вибиває о. станція година.

Огородник — гріє траву. Священник — записує в книгу спод.

Музикант — видає осянний ток. Мандрівник — мандрує чужу долину Йосафата. Швець — витягає копита.

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Й. УВАГА! УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛ. ПАРОХІЯ СВ. ВОЛОДИМИРА продовжує

ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ

БАЗАРА

В ЦЕРКОВІ ГАЛІ

ДНЯ 23-ГО І 24-ГО ПАДОЛИСТА С. Р.

під ч. 334-336 Іст 14-та вулиця, Нью-Йорк, Н. Й. Гала Базару буде отворена кожного дня від 7-мої вечером. до 12-тої ночі.

ВСТУП ВІЛЬНИЙ

Комітет.

TEL. RHINELANDER 8695.

ВАША АСЕКУРАЦІЯ

Автомобілі, Бизнесу, Дому, Мебля, Шат, Селезю, Школі скарбової, Проти крадіжки і т. у. унісена через нас в моторі небуло комітій, котрі здорові не коштує, є левий і однієї сего унісеного Бага істна вачу. ЕКСПЕРТНИЙ ПОРАДУК зглядом способів, в які Ви могли пошанити, розкуди купити або продати свій бізнес, як також реальності всьогого рока, як морте. Поневда се може принести туго, чого, в корогаті нас зорка дзвоні тиски здорові користи для Вас. J. & F. OUCH REAL ESTATE—INSURANCE—BROKERAGE—LOANS BUSINESS EXCHANGE NEW YORK CITY. 337 EAST 77th STREET.

